

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (peti senat)

z dne 17. maja 2018*

„Predhodno odločanje – Intelktualna lastnina – Pravo znamk – Uredba (ES) št. 207/2009 – Člen 13 – Izčrpanje pravice iz znamke – Vzpredni uvoz – Ponovno pakiranje z znamko označenega proizvoda – Nova označitev – Pogoji za medicinske pripomočke“

V zadevi C-642/16,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 267 PDEU, ki ga je vložilo Bundesgerichtshof (zvezno vrhovno sodišče, Nemčija) z odločbo z dne 6. oktobra 2015, ki je na Sodišče prispela 14. decembra 2016, v postopku

Junek Europ-Vertrieb GmbH

proti

Lohmann & Rauscher International GmbH & Co. KG,

SODIŠČE (peti senat),

v sestavi J. L. da Cruz Vilaça, predsednik senata, E. Levits, A. Borg Barthet (poročevalec), sodnika, M. Berger, sodnica, in F. Biltgen, sodnik,

generalni pravobranilec: M. Bobek,

sodni tajnik: K. Malacek, administrator,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 24. januarja 2018,

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

- za Junek Europ-Vertrieb GmbH J. Sachs in C. Sachs, odvetnika,
- za Lohmann & Rauscher International GmbH & Co. KG C. Rohnke in M. Stütz, odvetnika,
- za nemško vlado T. Henze in M. Hellmann, agenta,
- za italijansko vlado G. Palmieri, agentka, skupaj z M. Russo, avvocato dello Stato,
- za Evropsko komisijo G. Braun, É. Gippini Fournier in T. Scharf, agenti,

na podlagi sklepa, sprejetega po opredelitvi generalnega pravobranilca, da bo v zadevi razsojeno brez sklepnih predlogov,

* Jezik postopka: nemščina.

izreka naslednjo

Sodbo

- 1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago člena 13(2) Uredbe Sveta (ES) št. 207/2009 z dne 26. februarja 2009 o blagovni znamki [Evropske unije] (UL 2009, L 78, str. 1).
- 2 Ta predlog je bil vložen v okviru spora med družbo Junek Europ-Vertrieb GmbH, ki je vzporedna uvoznica sanitetnih izdelkov za medicinske namene in obvezilnega materiala, in družbo Lohmann & Rauscher International GmbH & Co. KG, ki je proizvajalka takih proizvodov, zaradi obvezilnega materiala, ki ga je zadnjenavedena družba izdelala, družba Junek Europ-Vertrieb pa vzporedno uvozila in po novi označitvi prodajala v Nemčiji.

Pravni okvir

- 3 Člen 13 Uredbe št. 207/2009, naslovljen „Izčrpanje pravice iz blagovne znamke [Evropske unije]“, določa:

„1. Blagovna znamka [Evropske unije] imetniku ne daje pravice, da prepove njeno uporabo v zvezi z blagom, ki ga je dal imetnik na trg [Unije] ali se je to zgodilo z njegovim soglasjem.

2. Odstavek 1 se ne uporabi, če obstajajo utemeljeni razlogi, da imetnik nasprotuje nadaljnji komercializaciji blaga, še zlasti, če se stanje blaga spremeni ali poškoduje po tem, ko je bilo dano na trg.“

Spor o glavni stvari in vprašanje za predhodno odločanje

- 4 Družba Lohmann & Rauscher International je imetnica znamke Evropske unije Debrisoft št. 8852279, ki je bila 22. junija 2010 registrirana za „sanitetne izdelke za medicinske namene“, „oblize“ in „obvezilni material“. Izdeluje in prodaja zlasti izdelek „Debrisoft za čiščenje rane, STERILE, 10 x 10 cm, 5 kosov“, to je obvezilni material, ki se uporablja za površinsko oskrbo rane.
- 5 Družba Junek Europ-Vertrieb, ki ima sedež v Avstriji, v Nemčijo vzporedno uvaža in tam prodaja sanitetne izdelke za medicinske namene in obvezilni material, ki jih izdeluje in v Avstrijo izvažata družba Lohmann & Rauscher International.
- 6 Družba Lohmann & Rauscher International je 25. maja 2012 v lekarni v Düsseldorfu (Nemčija) kupila škatlo izdelkov „Debrisoft za čiščenje rane, STERILE, 10 x 10 cm, 5 kosov“, ki jih je prej v Avstrijo uvozila družba Junek Europ-Vertrieb. Zadnjenavedena družba je pred prodajo lekarni na to škatlo nalepila nalepko (v nadaljevanju: sporna nalepka), na kateri so bili navedeni ti podatki: družba uvoznica, njen naslov in telefonska številka, črtna koda in centralna farmacevtska številka. Nalepka je bila nalepljena na nenatisnjeni del škatle in ni prekrivala znamke družbe Lohmann & Rauscher International.

- 7 Embalaža izdelka je bila spremenjena, kot je prikazano spodaj, pri čemer je sporna nalepka na spodnji levi strani:

- 8 Povečana sporna nalepka je taka:

- 9 Družba Junek Europ-Vertrieb družbe Lohmann & Rauscher International ni predhodno obvestila o ponovnem uvozu zadevnega izdelka niti ji ni predložila spremenjene embalaže izdelka s sporno nalepko. Družba Lohmann & Rauscher International je menila, da je družba Junek Europ-Vertrieb s svojim ravnanjem kršila znamko Debrisoft, katere imetnica je.
- 10 Zato je pri Landgericht Düsseldorf (deželno sodišče v Düsseldorfu, Nemčija) vložila tožbo, s katero je zlasti zahtevala, naj se družbi Junek Europ-Vertrieb prepove, da v gospodarskem prometu brez soglasja tožeče stranke navedeno znamko uporablja za označevanje obvezilnega materiala za čiščenje ran, in se ji naloži, naj odpokliče, odstrani s trga in uniči zadevne izdelke, v nasprotnem primeru pa naj se ji naloži periodična denarna kazen.

- 11 Landgericht Düsseldorf (deželno sodišče v Düsseldorfu) je tej tožbi ugodilo.
- 12 Oberlandesgericht Düsseldorf (višje deželno sodišče v Düsseldorfu, Nemčija) je pritožbo, ki jo je družba Junek Europ-Vertrieb vložila zoper sodbo Landgericht Düsseldorf (deželno sodišče v Düsseldorfu), zavrnilo s pridržkom, da prepoved uporabe zadevne znamke velja le v Nemčiji. Družba Junek Europ-Vertrieb je zato vložila revizijo pri Bundesgerichtshof (zvezno vrhovno sodišče, Nemčija).
- 13 Predložitveno sodišče meni, da je rešitev spora, o katerem mora odločiti, odvisna od vprašanja, ali načela, ki jih je Sodišče razvilo glede vzporednega uvoza zdravil – v skladu s katerimi sta pogoja za izčrpanje pravice iz znamke predhodno obvestilo in predložitev primerka embalaže na zahtevo imetnika znamke – veljajo tudi za vzporedni uvoz medicinskih pripomočkov.
- 14 Prvič, predložitveno sodišče najprej poudarja, da se v skladu s sodno prakso Sodišča s ponovnim pakiranjem zdravil, ki nosijo to znamko, krši njen posebni namen, ki je zagotavljanje porekla blaga, označenega s to znamko. Sklicuje se zlasti na sodbi z dne 23. aprila 2002, Boehringer Ingelheim in drugi (C-143/00, EU:C:2002:246), in z dne 26. aprila 2007, Boehringer Ingelheim in drugi (C-348/04, EU:C:2007:249), v katerih je Sodišče razsodilo, da se lahko s ponovnim pakiranjem zdravil, ki ga tretja oseba opravi brez imetnikovega dovoljenja, resnično ogrozi to zagotavljanje porekla in da nova označitev embalaže prav tako spada pod pojem ponovnega pakiranja.
- 15 Dalje, iz sodne prakse Sodišča naj bi izhajalo, da nasprotovanje imetnika znamke prodaji ponovno pakiranih zdravil v skladu s členom 13(2) Uredbe št. 207/2009, ki je izjema od načela prostega pretoka blaga, vseeno ni dopustno, če pomeni to imetnikovo izvajanje pravice prikrito omejevanje trgovine med državami članicami v smislu člena 36 PDEU (sodbe z dne 11. julija 1996, Bristol-Myers Squibb in drugi, C-427/93, C-429/93 in C-436/93, EU:C:1996:282, in z dne 26. aprila 2007, Boehringer Ingelheim in drugi, C-348/04, EU:C:2007:249). Iz tega naj bi sledilo, da lahko imetnik znamke prepove spremembo, ki je povezana z vsakim ponovnim pakiranjem zdravila, označenega z njegovo znamko, in ki po sami naravi pomeni nevarnost posega v prvotno stanje zdravila, razen če je izpolnjenih pet pogojev, ki so:
- ugotovitev, da bi se z imetnikovim uveljavljanjem pravice iz znamke, da nasprotuje prodaji ponovno pakiranega izdelka pod to znamko, prispevalo k umetni ločitvi trgov med državami članicami;
  - dokaz, da ponovno pakiranje ne more vplivati na prvotno stanje izdelka, ki je v embalaži;
  - jasna navedba na novi embalaži, kdo je izdelek ponovno pakiral in kdo je njegov proizvajalec;
  - da videz ponovno pakiranega izdelka ne more škodovati ugledu znamke in ugledu njenega imetnika; embalaža torej ne sme imeti napak, biti slabe kakovosti ali neurejena; in
  - da uvoznik pred prodajo ponovno pakiranega proizvoda o tem obvesti imetnika znamke in mu na njegovo zahtevo predloži primerek ponovno pakiranega izdelka.
- 16 Drugič, predložitveno sodišče trdi, da uporaba teh načel ni omejena na vzporedni uvoz zdravil. Sodišče naj bi tako v sodbi z dne 11. novembra 1997, Loendersloot (C-349/95, EU:C:1997:530), razsodilo, da merila za ponovno pakiranje zdravil lahko načeloma veljajo tudi za vzporedno trgovino z alkoholnimi pijačami. Poleg tega poudarja, da je to, katere pogoje za izčrpanje pravice iz znamke je treba uporabiti, odvisno od legitimnih interesov imetnika znamke glede na posebnosti izdelka, ki so upoštevni v posameznem primeru.

- 17 Tretjič, predložitveno sodišče meni, da je šlo v obravnavanem primeru za novo označitev. Tako kot pritožbeno sodišče meni, da so na sporni nalepki, ki jo je nalepila družba Junek Europ-Vertrieb, navedene pomembne informacije v jeziku države uvoza in da lahko ta nalepka pri potrošniku vzbudi dvome o tem, da je tretja oseba brez soglasja imetnika znamke na prejšnji stopnji trženja posegla v izdelek, ki se mu ponuja, in tako vplivala na izvorno stanje izdelka.
- 18 Četrtrič, predložitveno sodišče v zvezi z vprašanjem, ali se načela, ki jih je Sodišče razvilo v zvezi z vzporednim uvozom zdravil, brez omejitev uporabljajo tudi za vzporedni uvoz medicinskih pripomočkov, poudarja, da čeprav za medicinske pripomočke sicer ne velja postopek odobritve tako kot za zdravila, pa naj bi bili ti izdelki zaradi postopka ugotavljanja skladnosti, ki je nujen, da se lahko sprostijo na trg, še posebej občutljivi izdelki tako z vidika proizvajalca kot tudi z vidika potrošnika, pri katerih ima zagotavljanje porekla, ki izhaja iz znamke, navedene na izdelku, zaradi velike odgovornosti proizvajalca poseben pomen.
- 19 Dodaja, da gre pri medicinskih pripomočkih, tako kot pri zdravilih, za izdelke, ki so neposredno povezani z zdravjem. Ker potrošnik svoje zdravje še posebej ceni in mu posveča pozornost, naj trditvi pritožbenega sodišča, da so medicinski pripomočki tako kot zdravila posebej občutljivi izdelki, pri katerih ima zagotavljanje porekla, ki ga zagotavlja znamka, ki je navedena na izdelkih, poseben pomen zaradi velike odgovornosti proizvajalca, ne bi bilo mogoče oporekati.
- 20 V teh okoliščinah je Bundesgerichtshof (zvezno sodišče) prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo to vprašanje:

„Ali je treba člen 13(2) Uredbe [...] št. 207/2009 razlagati tako, da lahko imetnik znamke nasprotuje nadaljnji prodaji medicinskega pripomočka, ki je uvožen iz druge države članice, pri čemer je ta v prvotni notranji in zunanji embalaži, na katero pa je uvoznik nalepil dodatno nalepko na zunanjo stran, razen če

- se ugotovi, da bi se z imetnikovim uveljavljanjem pravice iz znamke, da nasprotuje prodaji izdelka, na katerega je bila prilepljena nova nalepka pod to znamko, prispevalo k umetni ločitvi trgov med državami članicami;
- se dokaže, da se z novo nalepko ne bo vplivalo na prvotno stanje izdelka, ki je v embalaži;
- se na embalaži jasno navede, kdo je na izdelek nalepil novo nalepko in kdo je proizvajalec;
- videz izdelka, na katerem je nameščena nalepka, ni tak, da bi lahko škodoval ugledu znamke in ugledu njenega imetnika; nova nalepka torej ne sme imeti napak, biti slabe kakovosti ali neurejena; in
- uvoznik, preden da izdelek, na katerem je nalepljena nova nalepka, v promet, o tem obvesti imetnika znamke in mu na njegovo zahtevo predloži primerek tega izdelka?“

Vprašanje za predhodno odločanje

- 21 Predložitveno sodišče v bistvu sprašuje, ali je treba člen 13(2) Uredbe št. 207/2009 razlagati tako, da lahko imetnik znamke nasprotuje temu, da vzporedni uvoznik dalje prodaja medicinski pripomoček v njegovi izvorni notranji in zunanji embalaži, na katero pa je uvoznik nalepil dodatno nalepko, kot je ta iz postopka v glavni stvari. Natančneje, izvedeti želi, ali se načela, ki jih je Sodišče razvilo v sodbah z dne 11. julija 1996, Bristol-Myers Squibb in drugi (C-427/93, C-429/93 in C-436/93, EU:C:1996:282), in z dne 26. aprila 2007, Boehringer Ingelheim in drugi (C-348/04, EU:C:2007:249), neomejeno uporabljajo za vzporedni uvoz medicinskih pripomočkov.

- 22 Najprej je treba v spomin priklicati sodno prakso Sodišča in načela, ki so se v njej izoblikovala v zvezi z vzporednim uvozom zdravil.
- 23 Iz ustaljene sodne prakse v zvezi s tem izhaja, da je poseben namen znamke zagotavljanje porekla izdelka, ki je označen s to znamko, in da se lahko s ponovnim pakiranjem tega proizvoda, ki ga tretja oseba opravi brez imetnikovega dovoljenja, resnično ogrozi to zagotavljanje porekla (glej v tem smislu sodbo z dne 10. novembra 2016, Ferring Lægemedler, C-297/15, EU:C:2016:857, točka 14 in navedena sodna praksa).
- 24 V skladu s sodno prakso Sodišča se s ponovnim pakiranjem kot takim proizvodov, ki nosijo znamko, posega v njen posebni namen, pri čemer ni treba presoјati konkretnih učinkov ponovnega pakiranja, ki ga je opravil vzporedni uvoznik (glej v tem smislu sodbo z dne 26. aprila 2007, Boehringer Ingelheim in drugi, C-348/04, EU:C:2007:249, točka 15).
- 25 Poleg tega je treba ugotoviti, da je Sodišče v zvezi s členom 7(2) Prve direktive Sveta z dne 21. decembra 1988 o približevanju zakonodaje držav članic v zvezi z blagovnimi znamkami (89/104/EGS) (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 17, zvezek 1, str. 92) – katerega besedilo ustreza besedilu člena 13(2) Uredbe št. 207/2009 – ugotovilo, da nasprotovanje imetnika znamke ponovnemu pakiranju, ki pomeni izjemo od načela prostega pretoka blaga, v skladu s to določbo ni dovoljeno, če to imetnikovo izvajanje pravice pomeni prikrito omejevanje trgovine med državami članicami v smislu člena 36, drugi stavek, PDEU (sodbi z dne 23. aprila 2002, Boehringer Ingelheim in drugi, C-143/00, EU:C:2002:246, točka 18, in z dne 26. aprila 2007, Boehringer Ingelheim in drugi, C-348/04, EU:C:2007:249, točka 16 in navedena sodna praksa).
- 26 To, da imetnik znamke izvaja svojo pravico nasprotovati ponovnemu pakiranju, pomeni tako prikrito omejevanje v smislu zadnjenavedene določbe, če se s tem prispeva k umetni ločitvi trgov med državami članicami in če so bili poleg tega pri ponovnem pakiranju spoštovani legitimni interesi imetnika, kar med drugim pomeni, da ponovno pakiranje ne vpliva na izvorno stanje zdravila ali da ni tako, da bi škodilo ugledu znamke (sodba z dne 26. aprila 2007, Boehringer Ingelheim in drugi, C-348/04, EU:C:2007:249, točka 17 in navedena sodna praksa).
- 27 Sodišče je tako izoblikovalo načela v zvezi z omejitvijo izčrpanja pravice iz znamke v okviru vzporednega uvoza zdravil (sodbi z dne 11. julija 1996, Bristol-Myers Squibb in drugi, C-427/93, C-429/93 in C-436/93, EU:C:1996:282, točka 79, in z dne 26. aprila 2007, Boehringer Ingelheim in drugi, C-348/04, EU:C:2007:249, točka 32).
- 28 V skladu s to sodno prakso lahko imetnik znamke na podlagi člena 7(2) Prve direktive 89/104 v državi članici legitimno nasprotuje nadaljnji prodaji iz druge države članice uvoženega farmacevtskega izdelka, kadar je uvoznik ta izdelek ponovno zapakiral in ga še enkrat opremil z znamko, razen če:
- se ugotovi, da bi se z imetnikovim uveljavljanjem pravice iz znamke, da bi nasprotoval prodaji ponovno pakiranega izdelka pod to znamko, prispevalo k umetni ločitvi trgov med državami članicami;
  - se dokaže, da ponovno pakiranje ne more vplivati na izvorno stanje izdelka, ki je v embalaži;
  - se na embalaži jasno navedeta avtor ponovnega pakiranja izdelka in ime njegovega proizvajalca;
  - videz ponovno pakiranega izdelka ni tak, da bi lahko škodoval ugledu znamke in ugledu njenega imetnika; nalepka torej ne sme imeti napak, biti slabe kakovosti ali neurejena; in
  - uvoznik pred prodajo ponovno pakiranega izdelka o tem obvesti imetnika znamke in mu na njegovo zahtevo predloži primerek ponovno pakiranega izdelka.

- 29 Pet pogojev iz prejšnje točke, ki – če so izpolnjeni – imetniku znamke onemogočajo, da legitimno nasprotuje nadaljnji prodaji zadevnega izdelka, se torej uporablja le, kadar uvoznik ta izdelek ponovno zapakira.
- 30 Sodišče je glede pojma „ponovno pakiranje“ pojasnilo, da ta vključuje tudi novo označitev zdravil, ki nosijo znamko (sodba z dne 26. aprila 2007, Boehringer Ingelheim in drugi, C-348/04, EU:C:2007:249, točka 28).
- 31 Vendar je treba poudariti, da se dejstva, na podlagi katerih sta bili izdani sodbi z dne 23. aprila 2002, Boehringer Ingelheim in drugi (C-143/00, EU:C:2002:246), in z dne 26. aprila 2007, Boehringer Ingelheim in drugi (C-348/04, EU:C:2007:249), ter ki se nanašajo na namestitev dodatne nalepke na zavoj zadevnih zdravil, razlikujejo od dejstev iz zadeve v glavni stvari.
- 32 Iz točke 7 sodbe z dne 23. aprila 2002, Boehringer Ingelheim in drugi (C-143/00, EU:C:2002:246), in iz točke 24 sodbe z dne 26. aprila 2007, Boehringer Ingelheim in drugi (C-348/04, EU:C:2007:249), namreč izhaja, da je bila v zadevah, v katerih sta bili izdani ti sodbi, v nekaterih primerih nameščena nalepka, na kateri so bili navedeni nekateri pomembni podatki, kot sta ime vzporednega uvoznika in njegova številka dovoljenja za vzporedni uvoz, v nekaterih drugih primerih je bil zadevni izdelek ponovno zapakiran v škatle, ki jih je zasnoval vzporedni uvoznik in na katerih je bila navedena znamka, še v drugih primerih pa je bil ta izdelek ponovno zapakiran v škatle, ki jih je zasnoval vzporedni uvoznik in na katerih ni bila navedena znamka, temveč generično ime navedenega izdelka. Sodišče je dodalo, da je bilo v škatlah v vseh primerih ponovnega pakiranja obvestilo z informacijami za paciente v jeziku države uvoza, in sicer angleščini, na katerem je bila navedena tudi zadevna znamka.
- 33 Iz tega sledi, da se je v zadevah, v katerih sta bili izdani navedeni sodbi, obravnavalo ravnanje vzporednega uvoznika, ki ni bilo omejeno le na namestitev dodatne zunanje nalepke na embalažo zadevnih zdravil ali na ponovno pakiranje te embalaže, ampak je šlo v obeh primerih tudi za odprtje izvirne embalaže, da se je vanjo dodalo informativno obvestilo v drugem jeziku kot v jeziku države izvora izdelka, na katerem je bila navedena zadevna znamka.
- 34 V zadevi iz postopka v glavni stvari pa je treba ugotoviti, prvič, da je vzporedni uvoznik zgolj nalepil dodatno nalepko na nepotiskani del izvirne embalaže zadevnega medicinskega pripomočka, pri čemer ta ni bila odprta. Drugič, ta nalepka je majhna in na njej so navedeni le podatki o imenu vzporednega uvoznika, njegov naslov in telefonska številka, črtna koda in centralna farmacevtska številka, ki se dodeli zaradi organizacije prometa blaga z lekarnami.
- 35 Ker pakiranje zadevnega medicinskega pripomočka ni bilo spremenjeno in se je v prvotni videz embalaže poseglo le z namestitvijo majhne nalepke, ki ne prekriva znamke in na kateri je kot oseba, odgovorna za dajanje izdelka na trg, naveden vzporedni uvoznik – z navedbo njegovih podatkov, črtne kode in centralne farmacevtske številke – torej ni mogoče šteti, da pomeni namestitev take nalepke ponovno pakiranje v smislu sodb z dne 23. aprila 2002, Boehringer Ingelheim in drugi (C-143/00, EU:C:2002:246), in z dne 26. aprila 2007, Boehringer Ingelheim in drugi (C-348/04, EU:C:2007:249).
- 36 Zato nikakor ni mogoče šteti, da namestitev take nalepke vpliva na poseben namen znamke, ki je potrošniku ali končnemu uporabniku zagotoviti poreklo izdelka, označenega s to znamko.
- 37 V teh okoliščinah to, da je vzporedna uvoznica, to je družba Junek Europ-Vertrieb, na izvorno embalažo medicinskega pripomočka, ki pa ni bila odprta, nalepila dodatno nalepko, kot je ta iz zadeve v glavni stvari, ni utemeljen razlog, na podlagi katerega bi lahko imetnica znamke, v obravnavani zadevi družba Lohmann & Rauscher International, nasprotovala nadaljnji prodaji zadevnega medicinskega pripomočka.

- 38 Zato gre v položaju, ki se obravnava v zadevi v glavni stvari, za izčrpanje pravice iz znamke v skladu s členom 13(1) Uredbe št. 207/2009.
- 39 Na podlagi navedenega je treba na vprašanje odgovoriti, da je treba člen 13(2) Uredbe št. 207/2009 razlagati tako, da imetnik znamke ne more nasprotovati temu, da vzporedni uvoznik dalje prodaja medicinski pripomoček v njegovi izvorni notranji in zunanji embalaži, kadar je uvoznik nanjo nalepil dodatno nalepko, kot je ta iz postopka v glavni stvari, ki s svojo vsebino, namenom, velikostjo, videzom in namestitvijo ne ogroža zagotavljanja porekla medicinskega pripomočka, ki nosi znamko.

Stroški

- 40 Ker je ta postopek za stranki v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (peti senat) razsodilo:

Člen 13(2) Uredbe Sveta (ES) št. 207/2009 z dne 26. februarja 2009 o blagovni znamki [Evropske unije] je treba razlagati tako, da imetnik znamke ne more nasprotovati temu, da vzporedni uvoznik dalje prodaja medicinski pripomoček v njegovi izvorni notranji in zunanji embalaži, kadar je uvoznik nanjo nalepil dodatno nalepko, kot je ta iz postopka v glavni stvari, ki s svojo vsebino, namenom, velikostjo, videzom in namestitvijo ne ogroža zagotavljanja porekla medicinskega pripomočka, ki nosi znamko.

Podpisi